

угодни заведения. И наистина, една вечеръ сънувалъ, че единъ ходжа дошълъ при него и му предложилъ да го заведе на мѣстото, дето има много заровени пари. Доволенъ отъ това предложение, той тръгналъ заедно съ ходжата къмъ опредѣленото мѣсто. Въ момента, когато ходжата щѣлъ да покаже мѣстото, дето паритѣ били заровени, единъ отъ кредиторите хваналъ иманяра за дрехата и му казалъ: Слушай, изплати дѣлга си! Той се обѣрналъ къмъ кредитора си и започналъ да се разправя съ него. Като се разправяли, иманярът се стресналъ, събудилъ се и, като се огледалъ наоколо, видѣлъ, че е самъ — никаквъ ходжа нѣмало при него. Следъ това този иманяръ дойде при мене и ме пита: Можешъ ли да ми кажешъ, кое е мѣстото, дето сѫ заровени тия пари? Ето, 20 години вече, какъ копая на това мѣсто. Изкопахъ единъ ровъ, дѣлъгъ единъ километъръ, но намѣрихъ само две хиляди лева. Казвамъ: Ако ти би купилъ нѣколко декара земя и би посадилъ и отгледалъ лозе, досега би ималъ десетократно повече, отколкото дветѣ хиляди лева, които си намѣрилъ въ земята.

Лакомията, алчността на хората къмъ лесно забогатяване е причина за тѣхните неуспѣхи, за загубване на Божественото. Нѣкой се моли да придобие нѣщо сѫществено въ живота си, и въ момента, когато нѣкоя Божествена идея го посети, нѣкаква малка